

RCR ARQUITECTES / BALÓ DÁNIEL

HELYSZÍN: OLOT, GIRONA, SPANYOLORSZÁG

VEZETŐ ÉPÍTÉSZEK: RAFAEL ARANDA, CARME PIGEM, RAMON VILALTA

MÉRET: 25-30 FŐ

HTTP: RCRARQUITECTES.ES / ELCROQUIS.ES

Az RCR Arquitectes 25 éve alakult, bár végleges helyét és állapotát csupán három éve nyerte el Észak-Spanyolország egy vulkánok között elterülő kisvárosában, Olot központjában. Itt az iroda tervei szerint rehabilitáltak egy hatalmas volt harangöntő műhelyt. A stúdió kialakítása minden porcikájában magán hordozza az iroda meghatározó filozófiáját és tervezői vezérelvét: elmosni a határt a kint és bent között, a természet és az épített között. Az épületgyűttest egymásba fonódó, átjárható, de olykor csak átlátható terek alkotják. Egy fedett nyitott térből páción át vezet az út egy hatalmas hangárba, aminek egyik ablakán kilépve egy kis kertbe jutunk, onnan pedig egy fűtetlen, de zárt, a fák között húzódó üvegavilomba.

Az irodának jelenleg 10-15 futó projektje van, amin 10-12 gyakornok és ugyanennyi építész dolgozik. Ezek között vannak éppen elkezdett és megnyert meghívásos pályázatok, magán és állami megrendelések. Nemsokára elkészül többek közt Pierre Soulages múzeuma Franciaországban, egy médiatéka Ghentben és egy krematórium Holsbeekben. A csapat teljesen nemzetközi, Spanyolországon kívül sokan vannak Franciaországból és Portugáliából, a munkanyelv szigorúan spanyol.

Januárban az első két hétben egy teljesen új megrendelésen kellett dolgoznom; Andorrában a hegyekben egy kis szálláshely különálló egységekből és a hozzájuk tartozó fogadóépület étteremmel. Ezután egy kicsit megfeszült a tempó és átraktak egy meghívásos pályázatra. A feladat nem volt túl költői: egy hotelt kellett tervezni Bordeauxba parkolóházzal, boltokkal, piaccal, és mindentéle, a hotelhez kapcsolódó szolgáltatásokkal. A helyszín viszont érdekes: a telek a városnak egy külső részében van, ahol még a II. Világháború alatt gyártottak tengeralattjárókat egy erre kiképzett öbölben, és most ezt a gyárépülettel teletűzdelt negyedet az öböllel együtt szeretnék a város szövetébe illeszteni. Ebből kifolyólag a 40ezer m²-es programot várostervezés szempontjából is komolyan át kellett gondolni, hogy illeszkedjen majd az újonnan épült parkok, lakóházak, megmaradt és felújított gyárépületek közé. Az elején elég sokat rajzoltam és munkaközi modelleket gyártottam, a fő irányvonalakat pedig hosszabb rövidebb időközönkénti prezentációk határozták meg. Aztán ahogy egyre jobban közeledett a leadás, nagyobb hangsúlyt kapott a feldolgozás.

A pályázat végeztével visszakerültem az andorrai szállásegységek tervezéséhez, ami számomra az egyik legérdekesebb futó munka volt.

Erre egy vezető építész és én voltam beosztva, ezért sokszor napokig egyedül dolgoztam rajta, terveztem, maketteztem, az ötleteket pedig hetente többször megvitattuk egymással – előfordult, hogy órákat beszélgettünk egy-egy aktuális felvetésről. Ezeket a kiskonzultációkat szakították meg időközönként prezentációk Rafaelnek (ő volt ennek a projektnek a koordinátora), ahol jellemzően nagyon tömör és helytálló kritikákat kaptunk, általában nem konkrét megoldásokat, hanem irányokat és elveket, melyek mentén fejlesztettük tovább a tervet. Mostanra (2-3 hónap munka után) készült el egy koncepcióterv, melyben még sok kérdés és megoldatlan probléma maradt.

Baló Dániel

Tanulmányaimat a Bartók Konziban és a MOME-n kezdtem, az előbbit később nem tudtam folytatni. A BA diploma után ugyanitt Master képzésben veszek részt. Ösztöndíjjal tanultam a TU Lisbon építész karán majd Barcelonában a Hidalgo Hartmann Arquitectura-nál töltöttem fél évet, mielőtt Campus Hungary ösztöndíjjal az RCR Arquitecteshez kerültem. Emellett különböző kisebb léptékű projekteken dolgoztam és dolgozom otthon. Szeptembertől kezdek Peter Zumthor műtermében.

